

bestyrelsen for en krydsende bivej meddeles samtykke til placering af anlægget med overkørsel til bivejen.

Da formålet med bestemmelsen er at give vejbestyrelsen for hovedlandevejen eller landevejen mulighed for at modsætte sig etablering af anlæg, der kan indeholde faremomenter for færdslen på den primære vej, eller som ikke er begrundet i noget behov for trafikanterne på denne, finder man det påkrævet at udvide bestemmelsen, jfr. det foreslåede *stk. 2*, således, at tilladelse fra vejbestyrelsen for hovedlandevejen eller landevejen kræves i alle tilfælde, hvor tankanlæg ønskes placeret ved offentlig vej mindre end 100 m — i bymæssig bebyggelse dog mindre end 50 m — fra hovedlandevejen eller landevejen, sammenlign de hertil svarende bestemmelser i forslaget § 70, *stk. 2*, og § 71, *stk. 5*, samt bemærkningerne til § 70, *stk. 2*.

Stk. 3 er ny og svarer til bestemmelsen i forslaget § 70, *stk. 3*, jfr. bemærkningerne hertil. Som eksempel på foranstaltninger ved den offentlige vej, der kan nødvendiggøres af tankanlægget, kan nævnes anlæg af decelerationsbane.

I *stk. 4* foreslås samme klageadgang som med hensyn til afgørelser efter kapitlerne 5 og 6 på grund af de store økonomiske interesser, der kan være involveret. Hertil kommer hensynet til at tilvejebringe en så vidt muligt ensartet administration på dette område og i det hele hensynet til færdselsikkerheden.

Stk. 5 supplerer den generelle regel i lov om offentlige veje § 6, hvorefter ministeren for offentlige arbejder kan fastsætte almindelige regler for forhold, som er af betydning for det offentlige vejnets ensartethed og trafikikkerhed.

Til § 105.

Bestemmelsen svarer til vejbestyrelseslovens § 52, *stk. 4*.

Til § 106.

Bestemmelsen svarer til vejbestyrelseslovens § 57, idet det dog i lighed med § 52 i forslag til lov om private fællesveje er udtrykkeligt angivet, at også en beslutning af en ekspropriationskommission kan ændre princippet om, at ledningsejeren bekoster arbejder på ledninger. Formuleringen er endvidere ændret under hensyn til den særlige bestemmelse om hovedlandeveje i § 20 i lov om offentlige veje.

I praksis har der kun undtagelsesvis været tale om fravigelser fra princippet om, at ledningsejeren betaler.

Bestemmelsen forudsætter, at arbejdet på ledningen er en nødvendig følge af et vejarbejde, og at der er tale om indgreb i offentligt vejareal.

§§ 106 og 107 skal også gælde i Københavns kommune.

Til § 107.

Bestemmelsen svarer til vejbestyrelseslovens § 56.

Kapitel 12.

Forskellige bestemmelser.

Til kapitel 12.

Bestemmelserne i kapitel 12 er nye og svarer til bestemmelser indeholdt i udkast til lov om grundejerbidrag til offentlige veje, jfr. betænkning nr. 367/1964. Da bestemmelserne vedrører offentlige veje, har man fundet det hensigtsmæssigt at optage disse i nærværende lovforslag.

Til § 108.

Den foreslåede bestemmelse svarer til § 10, *stk. 2* og *3*, i det fornævnte betænkningssudkast.

Til stk. 1.

Der foreslås givet såvel vejbestyrelsen som kommunalbestyrelsen beføjelse til på privat ejendom, herunder bygninger langs offentlig vej, at anbringe vejnavneskilte, færdselstavler, lyssignaler, belysningslegemer til vejbelysning, master m. v. til brug for offentlige samfærdselsmidler og forsyningsanlæg. Anbringelse på privat ejendom kan efter formuleringen kræves, selv om ejendommen ikke grænser direkte til den offentlige vej, men eventuelt ved en smal arealstribе er adskilt fra vejen.

I *stk. 2* foreslås det, at meddelelse om sådanne foranstaltningers udførelse skal gives ejere og brugere med mindst 2 ugers varsel ved anbefalet brev, og i *stk. 3*, at skade eller ulempe, der forvoldes ved udførelsen af foranstaltningerne skal erstattes af vedkommende myndighed, således at erstatningen, hvis mindelig overenskomst ikke opnås, fastsættes af taksationsmyndighederne. Dette svarer til, hvad der hidtil har været tilfældet efter vejbestyrelseslovens § 24, *stk. 2*, med hensyn til de der nævnte foranstaltninger, ligesom bestemmelsen svarer til den foreslåede § 45. (Ændringsforslag nr. 11).

Til § 109.

Bestemmelsen svarer til § 10, *stk. 1*, i betænkningssudkast og bygger på § 9 i den københavnske gadelov af 1857 med senere ændringer og til de vejvedtægter, der er indført med gadeloven som forbillede. Kompetencen til at fastsætte gadenavne foreslås i alle tilfælde tillagt kommunalbestyrelsen, også for hovedlandeveje og landeveje. For veje af sidstnævnte kategori skal kommunalbestyrelsen dog efter forslaget forhandle med vejbestyrelsen.